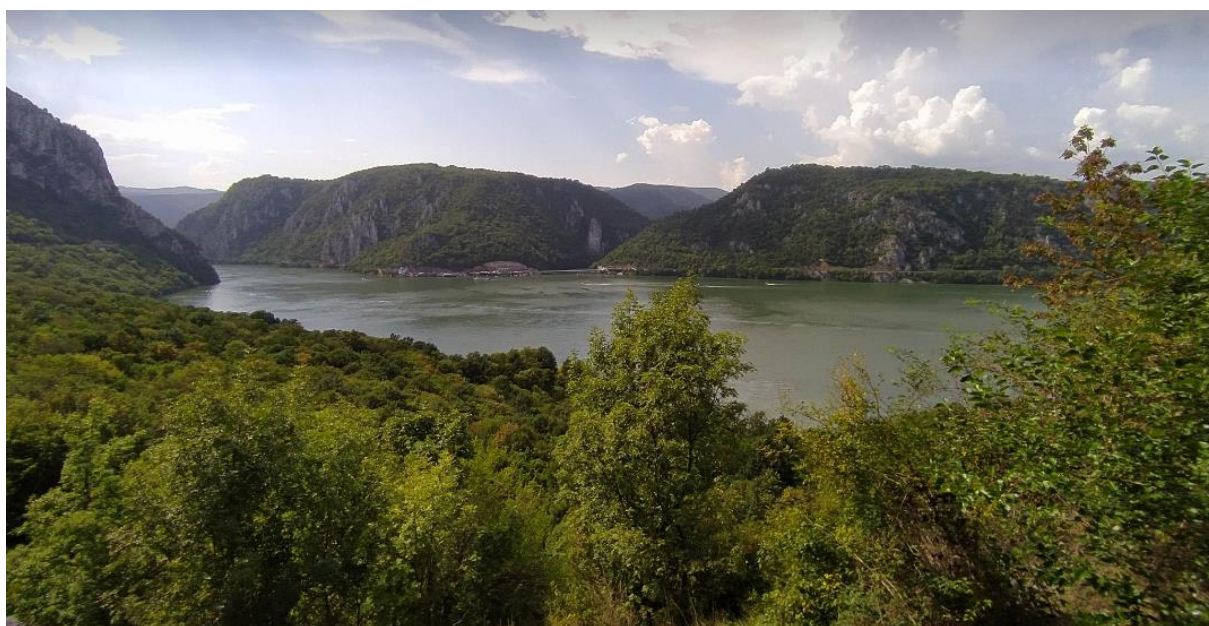

*Szulejmán és az Aranyember útján
(Három folyó, három határ,
három torkolat)*

2022. augusztus 24 – 28.

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2021/1-000914.

Pályázó szervezet adatai:

OM azonosító: 101247

Mohácsi Tankerületi Központ

Mohács Térségi Általános Iskola

Brodarics Téri Telephelye

Előkészületek:

Az előkészítő órán, a szülői tájékoztatón, illetve a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmával rendezett projektnapon a diákokkal csoportmunka keretében ismerkedtünk a célországok pénznemével, átváltásokkal, nyelvük sajátosságaival, a magyarság adataival, kulturális szokásaikkal.

A diákok, szüleik és a kísérők is megismerhették az utazás részleteit. Képes bemutató segítségével a tervezett szálláshelyeket, a napi utazást, a meglátogatni tervezett helyi történelmi, néprajzi, természeti és kulturális emlékeket, értékeket is összegyűjtöttük.

A részletes programot is ismertettük, a szükséges felszerelést, a diákokkal közösen állítottuk össze. A vízvizsgálatok módszertanát elsajátítottuk, erre az út során is szüksége volt a diákoknak.

A Nemzeti Összetartozás Napján öt csoportban, különböző helyszíneken, forgószínpados csoportmunkában dolgoztak a diákok. A feladatok, az utazás helyszínein túl, a többi határon túlra került területtel is megismertették a gyerekeket (Szlavónia, Erdély, Muravidék, Kárpátalja, Felvidék)

A kirándulás településünk történelmével szorosan összefüggő események helyszínein zajlott. A térképen a török csapatok útján visszafelé haladva jártuk be azt az utat, melyet Szulejmán csapatainak gyalogszerrel, hadi felszerelést magukkal cipelve kellett megtenni, míg elérték városunkat.

A külhoni magyar diákokkal találkozáskor, megfigyelhettük, hogy hogyan változtak szokásaik, életmódjuk, a trianoni elszakadás óta. Diákjaink hitetlenkedve hallgatták, hogy határainkon túl élő társaik milyen szépen beszélik nyelvünket, annak ellenére, hogy még nem jártak soha Magyarországon.

A játékos, csoportos feladatok, módszerek segítségével rengeteg tudással, ismerettel (történelmi, művészeti, természettudományos, irodalmi, néprajzi) gazdagodtak a nebulók.

Első nap korán indultunk Eszékre, ahol tettünk egy nagy sétát, és csapatokat választottunk a mindennapi feladatokhoz. Átutaztunk Szerbiába, Doroszlóra, találkoztunk helyi gyerekekkel, megnéztünk egy várat. A buszban az egyik barátnőm mellett ültem, akivel nagyon jól éreztem magam, csináltunk sok közös képet, játszottunk, beszélgetünk. A napot Újvidék és a péterváradai vár megismerésével zártuk.

Második nap reggeli után Karlócán felelevenítettük a békekötés eseményeit. A romantikus kisváros jellegzetességeivel is megismerkedtünk, borászatával, mézes finomságaival.

A Duna folyását követve eljutottunk a Tisza torkolatához. Itt rendeztünk egy versvadászatot, a Tiszához kapcsolódva. De a fénypont a hajóút volt, mely segítségével a torkolatba be is hajózhattunk.

Zimonyban is megvizsgáltuk a Duna vizét, majd folytattuk utunkat Nándorfehérvárra. Megemlékeztünk Szulejmán első augusztus 29-i győzelméről, haláláról, Hunyadi Jánosról, a napot a Száva torkolat felett nyugovóra térő nap megtekintésével zártuk.

Harmadig nap a Duna mentén Galambóc várát, a Kazán – szorost, illetve Herkulesfürdőt ismerhettük meg. Herkulesfürdőn ismét a víz volt az úr, vízvizsgálatokat végeztünk a melegvízű gyógyforrásnál, egy rögtönzött "fregatt" versennyel a víz fizikai tulajdonságaival, (sebesség, gyorsulás, stb.) is barátkoztunk. Felelevenítettük tudásunkat, elemeztük a győztes csapat taktikáját, illetve a kevésbé sikeresek kudarcának okait. Természetesen, a környezetre figyelve, a saját hajtogatású papírcsónakokat a csapatoknak ki is kellett halászni a patakból. Este érkezünk a prigori szállásunkra.

Negyedik nap Temesvár bebarangolásával telt, túlnyomó részt. A helyben élők elbeszéléséből több, a magyarok jelenkori történelméhez kapcsolódó eseményt ismertünk meg. Belekóstoltunk a város nevezetességeibe is, de erre még sok időt lehetne szánni, így abban maradtunk, hogy vendéglátóink máskor is visszavárnak.

Zentán a legizgalmasabb – „legédesebb” élmény számunkra a csokoládémanufaktúra volt. Mint, ahogy ez minden nap történt, este ismét egy vízparti kis településen hajtottuk álomra fejünket, Palicson.

A kirándulás utolsó napján Szabadkát ismertük meg. Itt egy izgalmas futó versennyel indítottuk a városnézést. Érdekes volt látni, hogy a helyi kis óvodások előraja nyitja meg a felnőttek komoly maratonját. A szecessziót már Temesváron bemutatta számunkra kísérőnk, így itt tesztelhattuk tudásunkat a jellegzetes stílusjegyeket keresve.

Ebben a városban nem csak, hogy beszéltek a magyart, de a forintunkat is elfogadták.

Részletek a diákok beszámolóiból:

„A határtalanul kiránduláson olyan helyekre látogattunk el, melyek egykor Magyarországhoz tartoztak. A kalandos utazáson és izgalmas helyeken túl az esti társasozások tetszettek nagyon. Megismertünk határon túli magyarlakta településeket, sokat beszélgettünk. Szerintem ez a kirándulás nagyon jó volt, és lehetne még ilyen.”

„Sok jó program volt, a szállások is tetszettek, az étel finom volt.”

„A programok néha sűrűnek tűntek, de jól szervezett volt. Mindenhol tanultunk valamit.”

„Az tetszett, hogy olyan szép helyeken voltunk, amelyeket még soha sem láttam, például amikor magas hegyek között voltunk. A hajókázás is nagyon élvezetes volt. A szállás is nagyon jó volt. Szuper volt, amikor fürödhettünk a medencében és a vacsora, reggeli is nagyon finom volt.”

„Amikor az osztállyal voltunk, nyáron, határon túl, három országban jártunk. Ezek; Horvátország, Románia, Szerbia.

Jó programokkal készültek a tanárok, s minden éjszaka más-más városban szálltunk meg. Romániában kis faházakban aludtunk. Ha választanom kéne, akkor nálam ez a szállás a befutó. Nagyon ízlett a vacsora, volt medence, kiskutya, és barátságosnak tűnt a hely. Este kint fürödtünk a medencében együtt. Nagyon szép helyeken jártunk, váraknál, városokban, folyók partján. Voltunk a Dunán hajókázni is, ott, ahol a Tisza a Dunába ömlik.”